

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 18/07/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 190

Hòa Thượng dạy chúng ta, trong mọi sự, mọi việc đều phải dùng tâm chân thành và luôn cầu học, cầu tiến bộ. Hòa Thượng nói: **“Mỗi ngày chúng ta phải tốt hơn”**. Mỗi ngày mới, ngày ngày mới. Ngày hôm sau tốt hơn hôm qua, tháng sau tốt hơn tháng trước, năm sau tốt hơn năm trước. Việc này nếu chúng ta quán sát thì chúng ta sẽ nhận ra một cách rất rõ ràng. Chúng ta không tiến bộ đồng nghĩa với việc chúng ta đang lùi. Trong những năm gần đây, thông qua lời dạy của Hòa Thượng, quán sát người thế gian làm trong những nghề nghiệp khác nhau, chúng ta nhận thấy nhân quả rất đáng sợ, không ai có thể thoát được nhân quả. Chúng ta trồng nhân thiện thì chúng ta được quả thiện, trồng nhân ác thì nhận quả ác. Chúng ta muốn tu hành tiến bộ thì hằng ngày chúng ta phải quán sát nhân quả.

Những năm gần đây, trên các phương tiện truyền thông đăng tin nhiều vụ việc làm sai lời dạy của Phật Bồ Tát, trái với pháp luật, nhiều người tưởng rằng họ có thể che dấu được những việc làm sai trái của mình. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể dấu được ai! Chúng ta chỉ dấu được những người mơ mơ, hồ hồ, chỉ cần người có một chút tâm thanh tịnh thì họ đã nhận ra”**. Người tùy tiện tán thán một vị không có đức hạnh hoặc mắng một vị chân thật tu hành có đạo lực thì sẽ phải nhận nhân quả. Người xưa dạy chúng ta chỉ tán thán đức hạnh của người khác. Chúng ta làm thiện thì nhất định chúng ta có quả thiện, chúng ta đối nhân xử thế bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ nhận được quả báo tốt đẹp.

Hòa Thượng nói: **“Bồ Tát có một pháp là ngày ngày thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp, không để một chút bất thiện xen tạp”**. “Niệm thiện pháp” là chúng ta niệm câu **“A Di Đà Phật”**. “Quán sát thiện pháp” là quán sát nhân quả, nhân quả không sót một mảy trần. Chúng ta gieo nhân yêu thương thì nhận quả yêu thương, gieo nhân tang tóc thì nhận quả tang tóc, chúng ta không thể **“lấy vải thưa che mắt thánh”**. Mỗi ngày, chúng ta phải cần cầu tiến bộ trong học tập, công phu, trong việc sửa mình.

Mỗi chúng ta đều có năng lực của Phật Bồ Tát. Chúng ta cho rằng không ai có sở trường như mình, không ai làm được như mình thì chúng ta đã đại vọng tưởng. Năng lực của mỗi người như nhau. Chúng ta đều có thể thành được Phật điều quan trọng là chúng ta phải nỗ lực. Trước đây, có những việc tôi tưởng rằng mình không thể làm được nhưng sau đó, tôi vẫn có thể làm tốt.

Ngày trước, tôi nhìn thấy một bức tường xây nhiều năm không trát bị rêu phủ, nếu tiêu tục để như vậy sẽ nhanh bị mục, hư, bức tường phải được trát vữa nhưng tôi chưa bao giờ làm việc này. Lần đầu tiên tôi trát, vữa rơi gần hết, lần thứ hai thì vữa rơi ít hơn, đến lần thứ ba thì tôi đã làm được. Trước khi trát bức tường tôi có tâm so đo, được mất, tôi sợ mình không làm được nhưng khi bắt tay vào làm thì tôi tập trung. Ngày đầu tiên chúng tôi làm được $\frac{1}{3}$ bức tường, ngày thứ hai chúng tôi làm được hơn $\frac{1}{3}$, sau hai ngày rưỡi thì bức tường đã được trát xong. Chúng ta có năng lực để làm được mọi việc. Nếu chúng ta làm trong 10 ngày chưa làm được thì chúng ta làm trong 100 ngày, 1000 ngày.

Trước đây, thời gian khi tôi bị bệnh, ban đầu, tôi nghĩ tôi chỉ có thể học được hơn 300 đề tài, sau đó, tôi cố gắng học được hơn 700 đề tài, rồi đến 1200 đề tài, tôi nhận ra chúng ta có năng lực làm được tất cả mọi việc. Nếu chúng ta không làm được một việc thì đó là do chúng ta không chịu làm. Đối với việc vãng sanh cũng như vậy, điều quan trọng là chúng ta có muốn vãng sanh hay không. Chúng ta muốn vãng sanh thì chúng ta phải toàn tâm toàn ý làm mọi việc, không dính mắc vào “*danh vọng lợi dưỡng*”, nâng cao tâm vượt thoát sinh tử.

Gần đây, tôi quán sát nhân quả, tôi nhận thấy không ai có thể thoát được nhân quả. Phật nói: “***Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả***”. Trước khi làm một việc Bồ Tát đều quán sát nhân nên các Ngài không tạo ra nhân bất thiện. Chúng sanh chúng ta làm theo tập khí, phiền não, theo cái ta, khi phải nhận quả xấu thì chúng ta mới sợ, lúc đó thì đã muộn. Hoà Thượng nói: “***Không còn kịp nữa!***”.

Chúng ta đừng học trên hình thức, chúng ta phải chân thật quán sát, thay đổi khởi tâm động niệm của chính mình. Nếu chúng ta nghe như “*nước đổ lá khoai*” thì chúng ta sẽ không thể tiến bộ. Gần đây, khi tôi quay trở lại với công việc dịch đĩa của Hoà Thượng, tôi cảm thấy mình có cảm thụ sâu sắc hơn. Chúng ta có thời gian huân tập lâu thì chúng ta sẽ có cảm thụ cao hơn. Chúng ta có cảm thụ cao thì chúng ta sẽ có cảm ngộ sâu sắc hơn. Hoà Thượng nói: “***Chúng ta học một thì làm một, học hai thì làm hai***”. Chúng ta làm chưa được, làm chưa tốt thì chúng ta làm lại từ đầu.

Trước đây, khi đến các đạo tràng, nhiều lần tôi khuyên mọi người, chúng ta làm chưa được thì chúng ta bắt đầu lại từ đầu. Chúng ta có khởi đầu tốt thì chúng ta mới đạt được kết quả tốt. Chúng ta không có khởi đầu tốt thì kết quả chắc chắn sẽ không tốt. Trước đây, tôi cũng đã nhiều lần xé đi trang vở đầu tiên để viết lại từ đầu. Nhân quả rất đáng sợ, chúng ta đừng tùy tiện. Chúng ta mắng-một người chân thật tu hành, có đạo lực thì nhân quả sẽ đến ngay.

Hòa Thượng nói: “***Mười hai Như Lai tiếp nối nhau một kiếp. Đây là biểu pháp vô cùng quan trọng cho chúng ta. Mỗi người tu hành phải tu hành trong 12 giờ không gián đoạn. Chúng ta tu hành thường hay gián đoạn, chúng ta gián đoạn thì tâm chúng ta sẽ sinh vọng tưởng. Chúng ta luôn vọng tưởng đến “danh vọng lợi dưỡng”, “năm dục sáu trần”, những thứ này là nghiệp nhân của sáu cõi luân hồi.***”

Ngày ngày, chúng ta tạo nghiệp luân hồi thì đương nhiên chúng ta không thể ra khỏi sáu cõi luân hồi. Phật dạy chúng ta niệm câu “A Di Đà Phật” để chúng ta làm ngược với thế gian”.

Người xưa tính một thời là hai giờ. Chúng ta phải nghiêm túc ở mọi lúc, mọi nơi, chứ không chỉ trước bàn thờ Phật. Chúng ta tạo ra nghiệp nhân của sáu cõi luân hồi thì chúng ta phải đi vào sáu cõi luân hồi. Nghiệp nhân của cõi Ngạ quỷ là tham. Nghiệp nhân của Địa ngục là sân. Nghiệp nhân của cõi Súc sanh là ngu si. “*Ngu si*” là mơ mơ, hồ hồ, không phân biệt phải trái, tốt xấu. Chúng ta vẫn đang mơ mơ, hồ hồ nên chúng ta chưa làm mọi việc một cách quyết liệt. Chúng ta vẫn đang làm giống như người thế gian thì chúng ta giống như Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta tự làm tự chịu”.***

Khi còn nhỏ, tôi đã được nghe câu nói: *“Thiên đường hữu lộ vô nhân đáo, Địa ngục vô môn hữu khách tầm”*. Thiên đường có đường nhưng không có người tìm đến, Địa ngục không có cửa nhưng luôn có người đến. Chúng ta làm ngược với lời dạy của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, chúng ta làm theo tập khí, phiền não chính là chúng ta làm giống như người thế gian.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu chúng ta có thể ngày ngày tiếp cận “A Di Đà Phật” thì chúng ta mới có thể vượt ra khỏi tam giới. Chúng ta có công phu suốt 24 giờ không gián đoạn thì chúng ta mới đạt đến công phu chân thật do vậy chúng ta mỗi giờ, mỗi phút phải thức tỉnh chính mình!”***. “*Tam giới*” là cõi dục giới, sắc giới, vô sắc giới. Công phu trước Phật chỉ là công phu phụ vì chúng ta chỉ ở trước Phật khoảng một đến hai giờ. Nếu chúng ta có chánh niệm thì trong giấc ngủ chúng ta vẫn giữ được chánh niệm. Nếu trong ngày, chúng ta không giữ được chánh niệm thì khi ngủ chúng ta sẽ nằm mộng thấy sát, đao, dâm.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta niệm Phật thường hay bị gián đoạn là bởi tập khí của chúng ta quá sâu nặng. Biện pháp để tiêu trừ chướng ngại này đó là chúng ta đừng cho mình có cơ hội”***. Chúng ta thích danh thì chúng ta đừng tiếp cận danh, chúng ta thích lợi thì chúng ta đừng tiếp cận với lợi. Khi chúng ta khởi niệm thiện chúng ta cũng bị gián đoạn, niệm đầu là niệm lợi ích chúng sanh nhưng niệm sau đã là niệm vì mình. Chúng ta khởi niệm vì mình thì niệm lợi ích chúng sanh sẽ dần tan nhạt. Ở thế gian, nhiều người ban đầu làm thiện, hy sinh phụng hiến nhưng sau đó, họ dần bị *“danh vọng lợi dưỡng”* lôi kéo.

Hòa Thượng nói: ***“Bố thí pháp ngày nay chính là phải làm ra được tấm gương”***. Chúng sanh ngày nay không có nhiều tấm gương, khi họ nhìn thấy tấm gương tu hành chân chánh thì họ rất ngưỡng mộ. Chúng ta không chỉ ngồi ngưỡng mộ mà chúng ta phải bắt tay làm.

Từ đầu năm đến nay, rất nhiều người truy cập vào website *“Tinhkhongphapngu.net”* mỗi ngày có gần 200.000 lượt truy cập, đây là do những bài

giảng của Hòa Thượng rất giá trị. Những bài giảng của Ngài đều chân thật, gần gũi, chỉ ra đúng bệnh mà mọi người đang mắc. Nếu chúng ta không chân thật tu dưỡng thì khi chúng ta nghe những bài giảng của Hòa Thượng, chúng ta sẽ cảm thấy như mình đang bị mắng. Trong nhà tôi để rất nhiều máy nghe pháp, tôi cảm thấy khi tôi vừa phạm phải một lỗi thì tôi lập tức được nghe Hòa Thượng nhắc nhở. Chúng ta phản tỉnh thì chúng ta sẽ nhận ra lỗi của mình. Khi chúng ta học 1200 chuyên đề, Hòa Thượng nói về tập khí, phiền não của chúng ta nên chúng ta luôn có cảm giác bị mắng. Nhiều người muốn học lại 1200 chuyên đề tôi thấy cũng tốt vì sau khi học những tập khí, phiền não của chúng ta vẫn còn nguyên. Khi chúng ta học tập, những tập khí, phiền não của chúng ta mới chỉ lung lay, chúng vẫn còn gốc rễ, chúng ta phải đào sâu, nhổ được tận gốc những tập khí này bằng cách tiếp tục học tập. Ngày trước, khi tôi còn đi dạy học, những người học trò không thuộc bài dần dần tự nghỉ học, ban đầu lớp học có 70 người, sau một tháng chỉ còn 50 người, sau 8 tháng thì chỉ còn vài người.

Chúng ta phải tìm phương pháp để tiêu trừ chướng ngại. Phương pháp tiêu trừ chướng ngại là chúng ta đừng cho mình có cơ hội. Tôi nhận thấy, không chỉ người nam thích nhìn người nữ mà người nữ cũng thích nhìn những người nam đẹp. Nếu chúng ta ham ngủ, giải đãi thì chúng ta cần gần gũi những người tinh táo, tinh tấn. Chúng ta phải xa rời duyên, không để tập khí, phiền não có cơ hội dấy khởi. Sáng nay, khoảng hơn 2 giờ tôi đã thức dậy một cách tinh táo, sau một thời gian dài dậy sớm tôi đã dần quen với việc này, tôi ngủ sâu nên tôi chỉ cần ngủ thời gian ngắn. Buổi trưa tôi cũng ngủ rất sâu nên tôi chỉ cần ngủ hơn nửa giờ là đủ.

Hòa Thượng nói: ***“Trước tiên, chúng ta phải nhận biết một cách rõ ràng thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta muốn nhận rõ thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta phải thấu hiểu thế gian này là giả. Chúng ta phải nhận rõ thế gian này là giả, tín tâm kiên định, nguyện tâm lớn mạnh vậy thì chúng ta mới hoan hỷ xả bỏ thế gian, hoan hỷ tiếp nhận Tây Phương Cực Lạc, công phu tu hành của chúng ta tự nhiên sẽ khẩn thiết”***.

Thế giới Tây Phương Cực Lạc là chốn quay về của chúng ta, ở thế gian mọi thứ đều là giả, chúng ta chỉ ở đây một thời gian ngắn thì sẽ phải rời đi. Ngày xưa, nhiều vị vua chôn theo vàng bạc, mỹ nữ vì họ cho rằng sau khi chết họ vẫn có thể hưởng thụ đây là họ đang vọng tưởng. Chúng ta chưa thể nhận rõ giáo huấn của Phật vì chúng ta còn quá vướng mắc vào việc thế gian. Chúng ta buông xả việc thế gian thì chúng ta mới tiếp nhận được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nhiều người rất bận rộn với những việc ở thế gian nên khi sắp chết họ vẫn chưa làm xong việc. Hằng ngày, trong suốt 24 giờ, chúng ta phải không ngừng phản tỉnh chính mình. Chúng ta để tập khí, phiền não dẫn dắt thì chúng ta sẽ rơi vào danh lợi. Danh lợi ở thế gian rất vi tế, nếu chúng ta không nhận ra thì chúng ta sẽ bị chúng nhân chìm.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!